

CANIŞINLIYƏ AID OLAN RƏVAYƏTLƏR ƏTRAFINDA

<"xml encoding="UTF-8?">

CANIŞINLIYƏ AID OLAN RƏVAYƏTLƏR ƏTRAFINDA

Əhli-sünnədən Allahın Rəsulunun (s) vəsiyyəti haqda bizə yetişən rəvayətləri araşdırdıqda, onların mənbəsinin Ayişə olduğunu görürük. Sünnü məzhəbində olan təhqiqçilər aydın yazırlar: Ayişənin Əli ibn Əbi Taliblə olan düşmənçiliyinin səbəbi ona və Fatimə-Zəhraya qarşı həsədinə görə idi. Həsədin onda qoyduğu təsirin şiddətindən, Allahın Rəsulunun (s) Əlinin dizi üstündə can verməsini və ona olan son vəsiyyətini inkar etdi. Halbuki əhli-sünnətin bir çox hədis mənbəsi yazır: "Allahın Rəsulu (s) Əli ibn Əbi Talibin dizi üstündə can vermişdir." Ayişə deyir: "Allahın Rəsulu mənim dizimin üstündə can vermişdir və necə olmuşdur ki, Əliyə vəsiyyət etmiş, mənə xəbər tutmamışam?!"

:O həzrət, Ayişənin haqqında buyurur

وَأَمَّا فَلَانَةُ فَادْرَكَهَا رَأْسُ النِّسَاءِ وَضَعْنَ غَلَا فِي صَدْرِهَا كَمَرْجِلِ الْقَيْنِ

O qadın qəlbində (məənə qarşı) dəmirçi qazanı kimi qaynayan (həsəd və) kinəyə düçar" olmuşdur."

Əbdülhəmid Mədaini deyir: Ustadım Əbu Yəqubun yanında "Kəlam elmi"-ni oxuduğum zaman həzrətin bu cümlələrini onun üçün oxudum. O, bu haqda çox uzun bir cavab verdi ki, xülasəsi bundan ibarətdir:

Ayişənin ilk düşmənçiliyi Fatimə (ə.s) ilə başlamışdı. Allahın Rəsulu Xədicənin vəfatından sonra Ayişə ilə evlənmişdi, Fatimə də (s) Xədicənin qızı idi. Qızın anası dünyadan getdikdə və atası yeni qadınla evləndikdə qız və yeni qadın arasında küdurətin yaranması təbii bir hal və qaçılmaz bir işdir .Qadın atanın qızına olan məhəbbətinə paxıllıq edir və qız da....

Allahın Rəsulu öz qızını camaatın təsəvvür edə biləcəyindən çox uca, hər bir kişinin qızına göstərəcəyi hörmətdən artıq hörmət edirdi. O həzrət, ümumi və xüsusi yığıncaqlarda, bəlkə dəfələrlə, ayrı-ayrı vaxtlarda demişdi: "Fatimə bütün dünya qadınlarının xanıdır. O, İmranın qızı Məryəmlə bərarərdir..Onun Əliylə əqdi mələklərin hüsurunda oxunmuşdur." Dəfələrlə buyurmuşdur: "Ona əziyyət edən mənə əziyyət etmişdir. O, mənim bədənimin bir hissəsidir..."

Bu kimi məsələlər Ayişənin Fatiməyə olan həsəd və düşmənçiliyini daha da artırırdı. Fatimə Əli ilə ailə qurduqdan sonra Ayişənin düşmənçiliyi Əliyə də sirayət etdi və Əbu Bəkri də öz təsiri altına aldı....Gün-gündən Peyğəmbərin Əlidən etdiyi təriflər artır və o, Peyğəmbərə daha da yaxın olurdu. Bu məsələ də Əbu Bəkrin həsədini daha da artırırdı. Belə bir hal Ayişənin əmisi oğlu Təlhədə də yaranmışdı. Çox vaxt bir yə rə yığılır və bu barədə söhbət edərək çarə haqqında düşünürdülər.

(Həmçinin camaatın tərəfindən Ayişənin qulaqına çatdırırdılar ki, Əli Allahın Rəsuluna səni boşamasını təklif etmişdir.) Camaat bu qəbildən olan bir çox sözləri Əli və Fatimə adından Ayişəyə çatdırırdı.

Belə söz gəzdirmələr və töhmətlər Ayişənin həsəd və kinəsini daha da dərinləşdirirdi. Allahın Fatiməyə oğlan və qız övladı verməsi vaxtı yetişdi. Allahın Rəsulu onun övladlarını öz övladları bilir və öz övladları kimi çağırırdı. Amma Ayişənin övladı olmurdu. Digər tərəfdən günüsü olduğunun (Xədi-cənin) qızı uşaq dünyaya gətirmişdi, əri də Allahın Rəsulu tərəfindən çox sevilir, hörmətə layiq görülürdü. Belə bir vəziyyətdə Ayişə Əli və onun övladlarının yaşamasını istər, yoxsa onların tezliklə məhv olmasını arzu edərdi?!

Məsələn daha da həssas edən işlərdən biri də, Allahın Rəsulunun (s) məscidin camaatın evlərinə açılan qapılarını, o cümlədən, Əbu Bəkrin qapısını bağlaması, lakin Əlinin məscidə açılan qapısının açıq qalmasına əmr verməsi idi.

Bir vaxt da Allahın Rəsulu (s) Əbu Bəkrə məmur edərək "Bəraət" surəsini Məkkədə müşriklərə oxumağı tapşırırdı. Amma hələ Məkkəyə yetişməmiş onu geri çağıraraq bu surəni oxumağı Əliyə tapşırırdı. Bu iki hadisə də Ayişəyə çox ağır gəlirdi.

Başqa bir məsələ Allahın "Qibti" olan Mariyədən Öz Rəsuluna övlad verməsidir. Bu hadisə Əlini həd-dindən artıq şad etmişdi. (Halbuki, Ayişə həddindən artıq narahat olmuşdu.) Bundan sonra (Mariyənin) oğlu İbrahim vəfat etdi. Ayişə özünü zahirdə qəmli göstərsə də (onlara qarşı olan) rixxəndini gizli saxlamışdı...

Allahın Rəsulu (s) xəstələndiyi zaman yatağını Ayişənin evindən (qızı Fatimənin evinə) aparmadı, səbəbi də övladı və kürəkəni üçün narahatlıq yaratmamaq istəyi idi.

(Peyğəmbərin qabaqcadan tədarükü və tövsiyələrindən) Əlinin Peyğəmbərdən sonra xilafətin ona yetişəcəyində şəkki yoxdu. ...Peyğəmbərin xəstəliyi şiddətləndiyi zaman Usamənin ordusuna hərəkət əmrini verdikdə, Əbu Bəkr kimi mühacir və ənsarın böyüklərindən qoşuna qoşulmalarını istədi. Belə olduqda Əli heç bir maneə olmadan xilafətə yetişəcəkdi. Lakin Peyğəmbərin bu fikrindən və sonradan baş verəcək hadisələrdən xəbərdar olan Ayişə atasının ardınca adam göndərərək Mədinədən çıxmasına imkan vermədi.

Məhz Həzrətin xəstəliyinin şiddətləndiyi zaman Ayişə atasının ardınca adam göndərərək məsciddə Peyğəmbərin yerinə namaz qılmasını istədi. Bundan xəbər tutan Peyğəmbər Fəzl ibn Abbas və Əlinin qoluna girmiş halda özünü məscidə çatdırıb namaza başladı. Peyğəmbər (s) həmin günün səhəri dünyasını dəyişdi. Bu zaman digərləri Əbu Bəkrin qıldığı namazı hüccət sayaraq dedilər: "Allahın Rəsulunun (s) irəli saydığı adamdan kim qabaqa düşə bilər!" Onlar Allahın Rəsulunun (s) o zaman məscidə gəlməsini namaza verdiyi əhəmiyyətə görə olduğunu deyərək, həzrətin Əbu Bəkrin Peyğəmbərin qıldığı namazın qarşısını almağa gəlməsini

gizlətdilər.

Bütün bunlar xilafətin Əlidən qəsb edilməsinə səbəb oldu. İşin belə tamamlanmasının əsl səbəbi Ayişə olmuşdur.

(İbn Əbil Hədid deyir:) "Mən Şeyx Əbu Yəquba dedim: Sən Əbu Bəkrin namaz qılmasının Peyğəmbərin əmri ilə deyil, Ayişənin istəyi ilə olmasına inanırsan?" Ustadım dedi: "Bunu mən deyil, Əli deyir. Mənim vəzifəm və seçimim onun seçimindən fərq edir. Hər halda o, orada olmuş, mən isə olmamışam."

Fatimənin vəfatından sonra bütün qadınlar başsağlığı vermək üçün bəni Həşimin yanına getdiyi zaman, Ayişə özünü xəstəliyə vurub başsağlığı da vermədi